

Îți sunt pământ, îmi ești locuitor

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ne-ntoarcem la geneză uneori,
Iubirea mea cu ochi de vânt și soare,
Pe vremea când agnostice culori
Se contopeau născând din cer o mare.

În timpul când urmam intuitiv
Destinul gri și ascundeam sub gene
Pământul ca pe-un termen relativ
Sub greutatea marilor troiene.

Nici nu visam cât de aproape ești,
Era de-ajuns să-ți simt în mine pașii
Trecând ușor pe file de povești
Pe care nu le-au prevestit mayașii.

- Pământul tău fierbinte adăpost
Mi-a oferit. Ne-ntoarcem la geneză,
Străbatem amintiri prin care-am fost
Inițiați, dar altă ipoteză

N-am căutat, când fructul dulce-amar
Mi-a colorat, iubito, prima seară,
Primeam cu bucurie acest dar
Și mă-ntrebam e trupul tău Sahară

De arzi ca lavă-n mâna mea, de-atunci,
Dac-ai fi lut aş vrea să fiu olarul
Să modelez o tablă cu porunci,
Iar ceasul să-și întoarcă minutarul.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș